

ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ-ΒΕΡΒΕΡΗ

ΤΟ ΝΕΡΟ & ΤΟ ΧΩΜΑ

εικονογράφηση

VIVI ΜΑΡΚΑΤΟΣ

Με ήνε Σοφία Ποηίτου-Βερβέρη. Τα παιδιά
μου με φωνάζουν *mammy douce*, δηλαδή
γλυκιά μαμά.

Εσείς μπορείτε να με ήετε όπως σας
αρέσει, αφού όμως πρώτα σας δώσω
μερικές πληροφορίες για μένα.

Έχω μέσα μου:

Πολλές νότες γιατί είμαι δασκάλα πιάνου.
Πολλά γράμματα γιατί γράφω φανταστικές
ιστορίες από παιδάκι.

Πολλές εικόνες γιατί διαβάζω πολλά βιβλία.
Πολλές φωνές γιατί μιλάω με τους ήρωες
των παραμυθιών.

Πολλά χρώματα γιατί χρώματα έχουν και οι
φωνές και τα συναισθήματα.

Λίγους αριθμούς γιατί στα μαθηματικά
ποτέ δεν αρίστεψα αν και είμαι
αριθμομνήμων.

Αρκετή ζάχαρη γιατί μου αρέσουν τα γλυκά.
Όλα τα μήε γιατί αγαπώ πολύ τη θάλασσα
και τα δελφίνια.

Τις φωνές του ουρανού γιατί μιλάω μ' ένα
πουλί, τον Ξεριόλα, που τα ξέρει όλα.

Ελάτε να πετάξουμε μαζί με του Ξεριόλα
τα φτερά,

θα πάμε παντού και πουθενά να βρούμε
την αλήθεια

μέσα απ' τα παραμύθια!

ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ-ΒΕΡΒΕΡΗ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΜΑ

Εικονογράφηση:
Vivi Markatos

Σοφία Πολίτου-Βερβέρη, Το νερό και το χώμα
ISBN: 978-618-5040-37-6
Οκτώβριος 2013

Εικονογράφηση:
Vivi Markatos,
vmarkatos@yahoo.gr

Επιμέλεια κειμένου, Διορθώσεις:
Αντωνία Αριστοδήμου
antonia.aristodi@gmail.com

Σύνθεση εξωφύλλου, Σελιδοποίηση:
Ηρακλής Λαμπαδαρίου,
www.lampadariou.eu

Εκδόσεις Σαίτα
Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα
Τ.: 2510 831856
Κ.: 6977 070729
e-mail: info@saitapublications.gr
website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid
(www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού - Μη εμπορική
χρήση
Όχι Παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε
οποιοδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική,
με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο),
η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά
της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να
αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

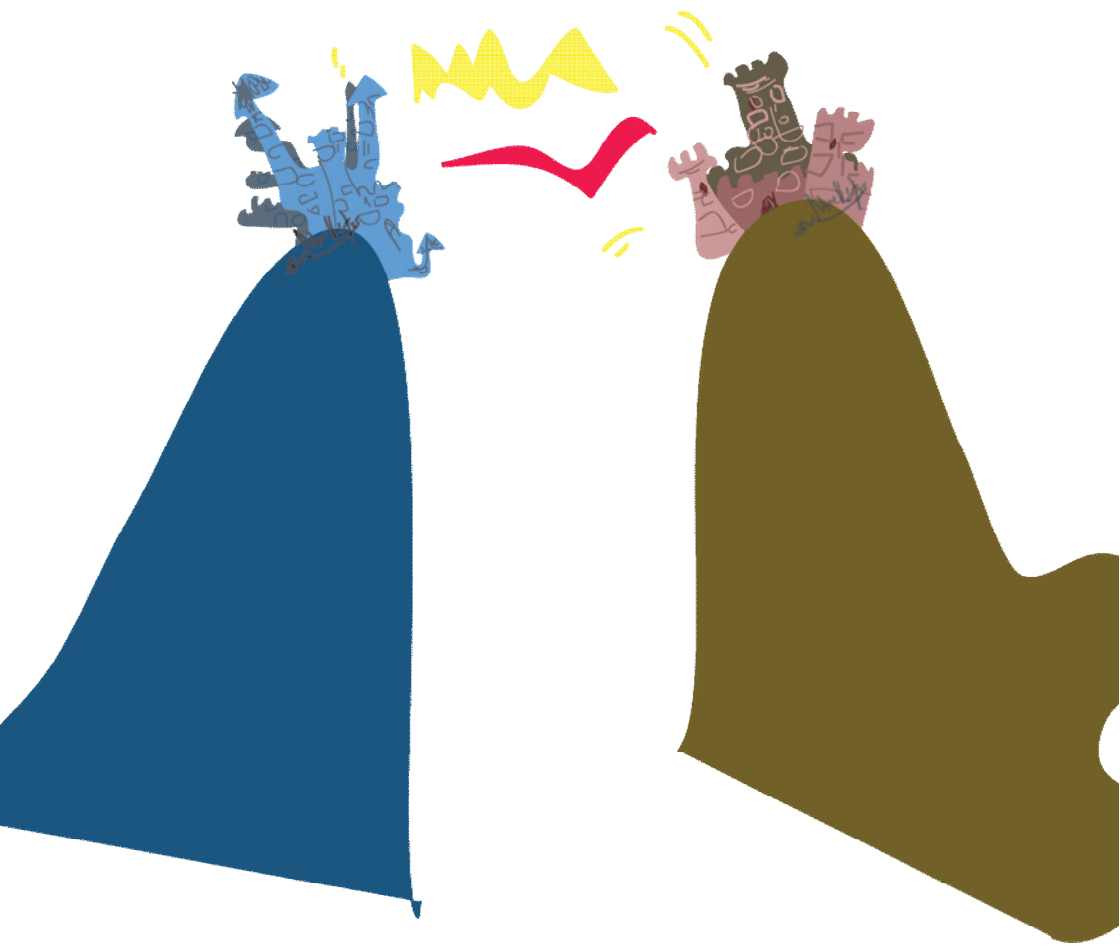
Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην
ηλεκτρονική διεύθυνση:

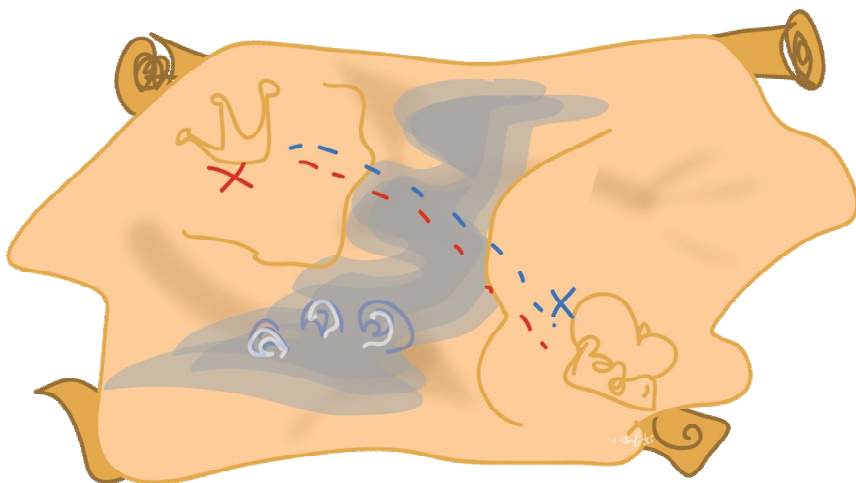
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Στην οικογένειά μου, τον Παναγιώτη, τον Δημήτρη
και τη Μυρσίνη - Κατερίνα,
που χωρίς τη στήριξή τους δεν θα έφτανα ως εδώ,
στ' ανίψια μου όλα, στην αεικίνητη θεία Θεοδοσία
Σβολάκη - Μπάντζου,
στη Βιβή Μαρκάτου, στις εκδόσεις Σαΐτα,
σε όλα τα παιδιά του κόσμου!

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν δύο βασιλιάδες, ο **Ένας** κι ο **Άλλος**. Τα βασίλεια τους ήταν δίπλα δίπλα, κι ενώ το πιο φυσικό θα ήταν να είναι φίλοι αγαπητοί, αυτοί οι δύο είχαν καταφέρει να γίνουν εχθροί μισητοί! Και γι' αυτήν την κατάντια έφταιγε... ένα ποτάμι!

Τα δύο αυτά βασίλεια τα χώριζε ένα ποτάμι δυνατό, ζωηρό, με ολοκάθαρο νερό που γυρίζοντας και στρίβοντας, βουτώντας και τσαλαβουτώντας, παρέσερνε ό,τι έβρισκε μπροστά του, κλαδιά δέντρων, το καπέλο του χωρικού που το πήρε ο αέρας, κούτσουρα, πέτρες και φυσικά χώμα από τις όχθες του. Νερό και χώμα κατρακυλούσαν, αντάμωναν τη θάλασσα και χάνονταν στην αγκαλιά της. Έτσι, το ποτάμι γινόταν πιο πλατύ, αλλά και η στάθμη του χαμήλωνε. Γι' αυτή τη φυσική αλλαγή όμως, ο βασιλιάς ο **Ένας** κατηγορούσε τον βασιλιά τον **Άλλον** πως του κλέβει το νερό, κι ο **Άλος** βασιλιάς κατηγορούσε τον **Έναν** βασιλιά πως του κλέβει το χώμα!

- Ποιος μου πήρε το νερό; Ποιος μου πήρε το νερό;
- Ποιος μου πήρε το χώμα; Ποιος μου πήρε το χώμα;

- Εσσύ!

- Όχι, εσσύ!

- Γιατί πήρες το νερό; Γιατί πήρες το νερό;

- Γιατί πήρες το χώμα; Γιατί πήρες το χώμα;

Φώναζαν και ξαναφώναζαν ο Ένας στον Άλλον

και οι φωνές τους τελειωμό δεν είχαν. Ο Ένας

έδειχνε τον Άλλον με το δάχτυλο του χεριού του,

τον γνωστό δείκτη, ηες και ήθελε να του βγάλει το

μάτι, και στο τέλος, αφού άκρη δεν βρήκαν, ούτε

κλεμμένο χώμα όμως βρήκαν ούτε και κλεμμένο νερό,

αποφάσισαν να κάνουν πόλεμο, κι όποιος νικούσε θα

έπαιρνε στην κατοχή του το βασίλειο του χαμένου

βασιλιά μαζί με το ποτάμι!

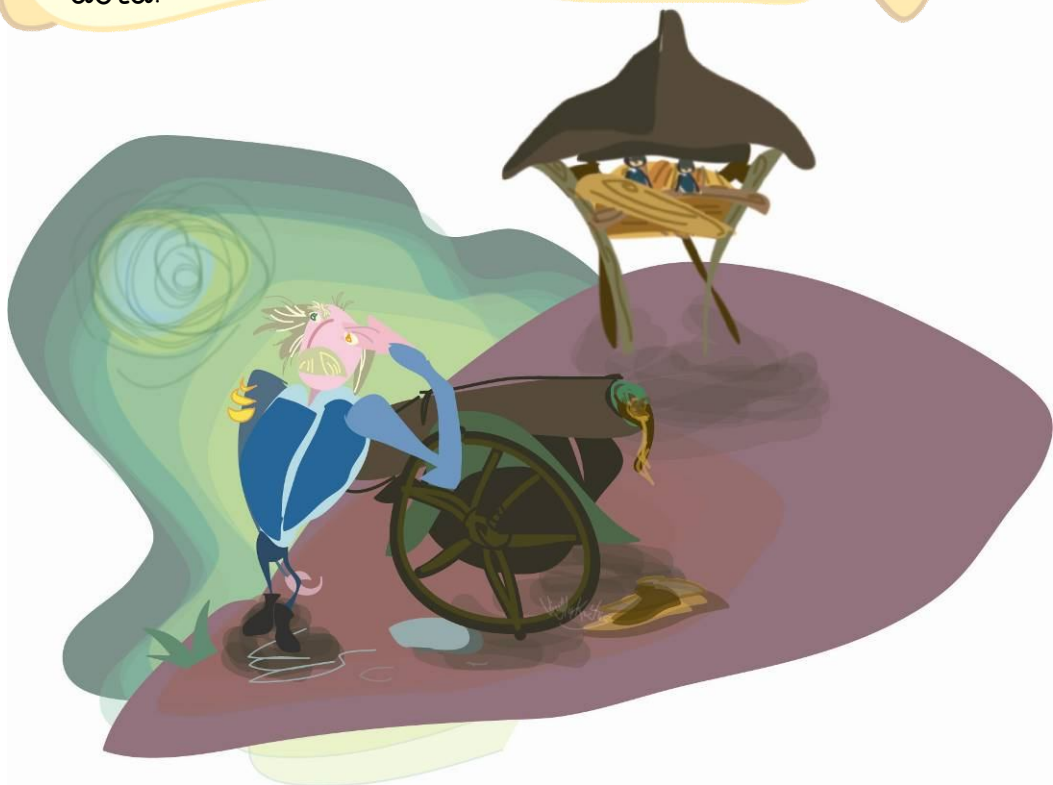

Αμέσως διέταξαν στρατηγούς και πολεμιστές, οι οποίοι ξεκίνησαν και στα δύο στρατόπεδα να ετοιμάζουν τα τεράστια κανόνια, τα κανόνια του λασποπόλεμου! Αυτά τα κανόνια ήταν πολύ αποτελεσματικά, την τελευταία φορά χάρη στις λασποκανονιές τους έδιωξαν κακήν κακώς ένα τεράστιο σμήνος από πεινασμένες ακρίδες που είχαν βάλει στο μάτι τα σιτηρά της πεδιάδας, που από αυτά ζούσαν οι κάτοικοι και των δύο βασιλείων.

Πήγαν, λοιπόν, οι στρατιώτες του ενός βασιλείου από τη μια όχθη για νερό και χώμα, ενώ από την άλλη όχθη οι στρατιώτες του άλλου βασιλείου προσπαθούσαν να μαζέψουν... χώμα και νερό, γιατί οι λασποκανονιές φτιάχνονται από αυτά τα δύο υλικά. Εκεί άρχισαν να μαλώνουν μεταξύ τους, κι ενώ ήταν έτοιμοι να ορμήξουν ο ένας στον άλλον, συνειδητοποίησαν το αυτονόητο: ότι δηλαδή από το να μαλώνουν και οι δύο για τα ίδια πράγματα, ας είναι φίλοι για τα ίδια πράγματα. Το νερό και το χώμα ανήκει σε όλους, άρα μπορούν να τα μοιράζονται κι όχι να μαλώνουν γι' αυτά.

Οι λασποκανονιές για να φτιαχτούν θέλει συνεργασία, χώμα και νερό μαζί, δηλαδή το ένα βασίλειο και το άλλο. Τι μαλώνουν λοιπόν;

Οι πολεμιστές τότε φώναξαν τους συμπολεμιστές τους, κι αυτοί όλους τους υπόλοιπους, κι έφτιαξαν ένα γιοφύρι, κι άρχισαν τα πέρα δώθε από το ένα στρατόπεδο στο άλλο. Κι αφού έφτιαξαν αρκετές λασποκανονιές μαζί, άρχισαν να τις εκσφενδονίζουν στους δύο βασιλιάδες!

Εκείνοι έμειναν έκπληκτοι, τρόμαξαν, και μέσα στην τρομάρα τους και στην τρεχάλα τους, κουτούλησε ο Ένας τον Άλλον, έσκασαν κάτω με ένα μεγάλο «μπαμ», και μόλις αντίκρισαν τις φάτσες τους γεμάτες λάσπη, τότε... έσκασαν στα γέλια!

Γελούσαν, γελούσαν και δεν έλεγαν να σταματήσουν, και τότε άρχισαν να γελούν και τα στρατεύματα, και τα άλογα, και τα γαϊδούρια, κι ο κόκορας πάνω στη στέγη, και τα κανόνια, κι όλοι οι κάτοικοι στα δύο βασίλεια, μέχρι που άρχισε να νυχτώνει. Τότε έστησαν ένα γλέντι που σαν κι αυτό δεν έχει γίνει σε κανένα άλλο παραμύθι.

Οι δύο βασιλιάδες
μόναισαν, ένωσαν
τα βασίλειά τους, κι
από τότε, κάθε
χρόνο τέτοια εποχή,
γιόρταζαν με
λασποκανονιές και
φαγοπότι την ένωσή
τους και την αγάπη
τους!

Κι εννοείται πως
έζησαν αυτοί καλά,
όσο για εμάς,
ακόμα το
ψάχνουμε!...

Η **Vivi Markatos** είναι βραβευμένη θεατρική συγγραφέας με πολλές πανελλήνιες διακρίσεις στον χώρο της ζωγραφικής και των Κόμιξ και βραβευμένη ραδιοφωνική παραγωγός υπό την Αιγίδα της UNESCO για ένα πολιτιστικό αφιέρωμα που είχε κάνει το 2009. Έχει συμμετάσχει σε λογοτεχνικές παρουσιάσεις βιβλίων κι έχει σκηνοθετήσει 5 παραστάσεις για το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στον ελεύθερο χρόνο της αρέσει να ζωγραφίζει, να ακούει μουσική και να πηγαίνει βόλτα με τους φίλους της.

Εργάζεται ως δημοσιογράφος στον πολιτιστικό τομέα με εξίσου διακριτή παρουσία και με σημαντικές συνεντεύξεις στον Γαλαξία FM 92,1 ενώ είναι η πρώτη ραδιοφωνική παραγωγός στην Ελλάδα που παρουσίασε σε εκπομπή τα "anime", που πλέον έχουν ένα τεράστιο αριθμό ακοιούθων ανά τη χώρα.

Αφήστε τα βιβλία
να πετάξουν
ελεύθερα!

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαΐτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαΐτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σιρόκος της **φαντασίας**,
ο λεβάντες της **επιμονής**,
ο γραιγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε
τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

Γιατί πρέπει να μαλώνουμε διαρκώς δίχως να βάλουμε το μυαλό μας να σκεφτεί λιγουλάκι; Τελικά, αυτή είναι η φύση του ανθρώπου; Κι αυτοί οι ιππότες; Πάλι καλά που τελευταία στιγμή έβαλαν μυαλό κι αυτοί και οι βασιλιάδες τους! Η ζωή είναι χαρά και γιορτή, δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα μεταξύ μας εκτός από ένα καλό φαγητό, ένα χορό, ένα τραγούδι και μια αγκαλιά! Αυτός είναι ο αθηναϊκός κόσμος που κάποιους τους φέρνει σε πολύ δύσκολη θέση! Τελικά, τι κατάφεραν οι δυο βασιλιάδες; Ποιο δρόμο διάλεξαν;

